

ΤΥΠΟΙ ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΩΝ

Τί θα γείνη την Σαρακοστήν

Είς τὸ θέατρον θὰ ἀντιχῆ ἡ ἐθνικὴ γλῶσσα τοῦ Σούτσα, καὶ θὰ δοθῶσι τὰ ἐθνικὰ δράματα *Μυλωνάδες*, ὁ *Πύργος τοῦ Νε.λ.*, οἱ *Τρεῖς σωματοφύλακες*, ὁ *Κόμης τοῦ Σέρ-Ζερμὲν*, ὅλα ἠθικὰ καὶ διδακτικὰ.

* *

Οἱ συντάκται τῆς *Ἐφημερίδος* μὰ ἔχοντες νὰ γράφουν περὶ θεάτρου, θὰ μεταβοῦν εἰς Ἄστὴν καὶ τὰς Σανδουχίνας, πρὸς τὰς ὁποίας ἔχει ἀμετρον στοργὴν ὁ συντάκτης.

* *

Ὁ κ. Μ. Λάμπρος, διαψευθεῖσας τῆς φήμης ὅτι γίνεται καλόγηρος, θὰ κατοικήσῃ εἰς Μουνοχίαν καὶ ἐκεῖθεν ὡς ὁ παλαιὸς τρελλὸς θὰ βλέπῃ τὰ εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς εἰσερχόμενα πλοῖα.

* *

Οἱ κκ. Γ. καὶ Κ. θὰ τελειοποιηθῶσιν εἰς τὸ *μυλιάρδο*.

* *

Ὁ κ. Δραζίνος θὰ τελειοποιηθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν προσκλητηρίων.

* *

Αἱ καμέλαιαι καὶ οἱ μενεξέδες θὰ ὑποτιμηθῶσι σημαντικῶς.

* *

Ὁ κ. Φιντικλῆς θὰ αὐτοκτονήσῃ, ενθυμούμενος τὸ Γαλλικὸν θέατρον.

* *

Ὁ κ. Οἰκονομίδης θὰ ἐτοιμάσῃ δεκαπέντε λόγους.

* *

Ὁ κ. Φρειδερίκος θὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὸ ἴσυχον κελλίον του καὶ θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ζυθοποισίαν.

* *

Οἱ κκ. Κορομάντζος καὶ Ζαβιτσάνος θὰ ἐξακολουθοῦν πηγαίνοντες εἰς τὸ θέατρον ἀφοῦ ἔχουν θεωρεῖον.

* *

Τὰ θύματα τοῦ Γαλλικοῦ θεάτρου θὰ κἀμνωσι τὸν γύρον τῆς Ἀκροπόλεως.

Μαθηματικοὶ ὅρισμοὶ τοῦ Ἀσμοδαίου,
 Ἐρ. Τί καλεῖται μέτρον;
 Ἀπ. Ὅ,τι μεταχειρίζεται ὁ κ. Λαμπρῆς διὰ τὰ φορέματα καὶ ὁ κ. Σεμτέλος διὰ τοὺς στίχους.
 Ἐρ. Τί καλεῖται σημεῖον;
 Ἀπ. Τὰ ἄκρα ἐκάστης γραμμῆς οἷον κκ. Δουζίνας καὶ Ἀχολογ εἶναι τὰ σημεῖα τῆς γραμμῆς ἣν σήμερον βαδίζομεν.
 Ἐρ. Τί εἶναι εὐθεία γραμμῆ.
 Ἀπ. Ἡ ἀπὸ τοῦ Βουλευτηρίου εἰς τὸ κεντρικὸν Ταμεῖον ἄγουσα.
 Ἐρ. Τί ἐστὶ καμπύλη;
 Ἀπ. Ἡ γραμμὴ ἣν διατρέχουσιν οἱ βουλευταὶ μας, ὅταν βλέπωσι τὰ πράγματα σκοῦρα.
 Ἐρ. Ποῖαι λέγονται παράλληλοι;
 Ἀπ. Γραμμαὶ τὴν αὐτὴν πάντοτε φορὰν ἔχουσαι, χωρὶς οὐδέποτε νὰ συναπαντῶνται, οἷοι οἱ κκ. Κουμουνοδόρος καὶ Δεληγεώργης.
 Σημείωσις. Ὁ μαθηματικὸς οὗτος ὅρισμός ἔχει ἐν Ἑλλάδι ἐξαιρέσεις, ἐν τῷ αὐτῷ δὲ περιπτώσει ἐνούμεναι αἱ παράλληλοι σχηματίζουσι γωνίαν.
 Ἐρ. Τί ἐστὶ γωνία;
 Ἀπ. Τὸ μέρος, ἐν ᾧ κρύπτονται τινὲς τῶν βουλευτῶν μας ἐν ἡμέρᾳ ζητήματος ἐμπιστοσύνης.
 Ἐρ. Τί ἐστὶ περιφέρεια;
 Ἀπ. Ὁ στόμαχος τῶν κκ. βουλευτῶν ὅταν ἦναι κενός.
 Ἐρ. Τί ἐστὶ μύτρα;
 Ἀπ. Ὅ,τι δὲν ἔχει ἡ Ἑλλάς.
 Ἐρ. Τί λέγεται στιγμή;
 Ἀπ. Ἐνας αἰῶνας, ὅταν παρλάρῃ ὁ κ. Βολτέρας.

Λέγενδρος.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

Ε. Ποιαις εἶναι ἡ ἀσφαλέστεραις μετοχαίς; ἤθελα νὰ πάρω μερικαίς.
 Β. Μὰ ξέρω κ' ἐγώ; τοῦ *Περικλέους* βέβαια.
 Ε. Τί λὲς βρὲ ἀδελφέ;
 Β. Ἀσφαλέσταταις τῆς ἀφίνης ἔς τὸ τραπέζι σου ἐπάνω, χωρὶς φόβον κἀνεις νὰ τὰς κλέψῃ.

Κύριε Συντάκτη τῷ «Ἀσμοδαίου»,

Με συγχωρεῖς, διότι εἰς τὸ παρελθόν σου φύλλον δὲν ἐπρόφθασα νὰ σταίλω τοὺς ὑποσχεθέντας στίχους, οἵτινες ἐλπίζω τῶρα τακτικὰ καθ' ἑβδομάδα νὰ σοῦ ἔρχονται. Ἡ Μουσά μου εἶχε λησμονηθῆ εἰς μίαν γωνίαν αἰθούσας, ἐν τῆς τῆς ὁποίας πολλοὶ καὶ πολλὰ ἔχρουν· με εἶχε δὲ εἰς τὰ γόνατά της ἀποκοιμισμένον, διότι καθὼς ἀργότερα ἔμαθα, ἂν ἤμην ἔξυπνος θὰ ἔβλεπα πολλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα θὰ μοῦ ἐκοπταν τὴν ὄρεξιν τοῦ νὰ γράφω κωμικὴν ποίησιν. Ἐκείνη ἡ ὁποία συνήθως μ' ἐμπνέει, ἡ πονηρά μου ἐκείνη, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα αἰώνιον μοὶ φαίνεται ὅτι ὑπῆρχεν ἀπὸ τῶν μυθολογικῶν ἀκόμη χρόνων καὶ αἰωνίως θὰ ὑπάρχει σύνθημα ἀγάπης—τόσον πολύτιμον μοὶ φαίνεται—ἐκείνη ἡ καστάνη, τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὠρρίζετο εἰς ἄλλον πίστιν. Φαντάσου ἂν ἤμην ἔξυπνος καὶ ἔβλεπα τὸ πικρὸν τοῦτο θέαμα; Ἄλλ' εἶναι ποτὲ κἀνεὶς ἀσκετὰ ἔξυπνος, ὥστε νὰ βλέπῃ τὴν προδοσίαν τῆς φίλης του; Ἐγὼ ὅμως βεβαίως ἤμην κοιμισμένος τὴν ἐσπέραν ἐκείνην. Τώρα πλέον ἂς ὠρρίζεται εἰς ἄλλον πίστιν ἡ ὠραία ἀρκεῖ, ὅτι δὲν ἤκουσα τὸ παράδοξον τοῦτο κατὰ τὰς ἀποκρέω, ὅτε ἦτο δυνατόν νὰ μὴ τὸ πιστεύσω. Τώρα τὸ πιστεύω, καὶ εἶμαι περίφημα. Λάβε καὶ τοὺς ἐξῆς στίχους, διὰ νὰ ἰδῆς πόσον καλὰ εἶμαι.

Πρόθυμος
ΦΛΟΞ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Αἱ ἀποκρέω ἔληξαν, κ' οἱ ἱερεῖς τὸ λέγουν· οἱ πόθοι πλέον τὴν μορφήν μ' ἐρύθημα δὲν φλέγουν. ὄχρῳ ἀπὸ τὸν κάματον καὶ κἄπως κοιμισμένοι, αἰθούσας δὲν εὐρίσκουμεν, ναὸς μᾶς περιμένει. Τὰ φῶτα μετατέθησαν, κ' ἡ μουσικὴ ἀκόμη ἀπὸ τοὺς οἴκους ἔφυγε· καὶ ἐπειδὴ οἱ δρόμοι βορβόρους εἶχον καὶ νερὰ, ἡ δυστυχὴς ἠσθάνθη, ὅτι βραγχῆν τὴν ἤρπασεν ἐκ τοῦ λαίμαυῦ κυνάγχη, κ' εἰς τοὺς ναοὺς κατέρυγε βραγχῆν ἀπὸ τὸ κρῶν. Ἄλλ' ἐν ἀκόμη σῶζεται. . . τὸ . . . τὸ . . . προσωπεῖον.

Ἐκεῖνος, ὅστις ἔρχεται, καθὼς περισπωμένη ἐπὶ ἐκ συναιρέσεως διφθόγγου τεθειμένη, ἐτέθ' εἰς ἔδραν ἀσφαλῆ τοῦ Πανεπιστημίου συνκιρθέντος τοῦ μωροῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ γελοίου. Ἔχει μορφήν ἀπάνθρωπον καὶ βᾶδιμα χελώνης. τὸ θέρος, ἂν τοῦ ὕπνου σου ἦν ὄνειρον, παγόναις γνωρίζει τόσα γράμματα, ὥστ' ἐκ τοῦ ἀμαθεία νομίζει πῶς πράγεται καὶ ἡ Καθηγασία. Θὰ ἦτο μόλις αἴλουρος, ἂν ἦτο κἂν θηρίον, αὐτὸς λοιπὸν καθηγητοῦ φορεῖ τὸ προσωπεῖον.

Ἐκεῖνος, ὅστις φέρεται ἐπὶ λαμπρᾶς ἀμάξης, καὶ σὲ πατεῖ μονολογῶν πῶς δὲν ὑπάρχει τάξις, ὅστις ἐντέχνως σὲ κτυπᾷ ἐπὶ τοῦ θυλακίου, ἐνθ' σὲ ἠμιλεῖ τερῶν τοὺς τύπους τοῦ γελοίου, κ' ἂν ἔχῃς χροῖματά τινα κ' αὐτὰ θὰ σοῦ ἀρπάσῃ—σὲ κνηγῆ με ἀμάξην διὰ νὰ σὲ προσφάσῃ—ἐὰν δὲν ἔχῃς δὲ, βωμῆδὸν θὰ σ' εἶπῃ ὁ ἔθραϊος, καὶ δίδων εἴκοσι δραχμὰς εἰς σύλλογον, ταχέως φιλογενὴς θὰ κηρυχθῆ ὑπὸ ἀνθρωπαζίων, αὐτὸς λοιπὸν ἀμογεροῦς φορεῖ τὸ προσωπεῖον.

Ἐκεῖνος, ὅστις ἐκκρεμὰς θαρξέεις ὠρολογίου ἀνάποδα κινούμενον, χωρὶς εἰσιτηρίου εἰσέρχεται παντοῦ κομψὸς, μωρὸς, οἰηματούς, καὶ σείεται καὶ φέρεται πρὸς ὄλας τὰς κυρίας, ὡς ἂν ἠγνῶσι κατὰ τί ἐκεῖνου διαφέρουν, ἐκεῖνος, ὃν οἰκτεῖρουσι, διότι δὲν τὸν δέρουν, καὶ δὲν τὸν δέρουν, ἐπειδὴ ἀκόμη τὸν οἰκτεῖρουσι, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀπαξ κἂν βεβαίως θὰ τὸν δέρου διότι ὕβρις ἔγινεν εἰς τῶν θνητῶν τὸν βίον, αὐτὸς λοιπὸν κομψοῦ dandy φορεῖ τὸ προσωπεῖον.

Ἐκείνη, ἥτις χαιρετᾷ ὡς κούκλα εἰς τοὺς δρόμους, ὡς ἂν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐκράτει εἰς τοὺς ὤμους σύρμα ἐντέχνως περασθὲν ὑπὸ τὸν τράχηλόν της, καὶ βαίνουσα πικρατρεῖ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν της. φορεῖ ἐσθήτα πράσινην με ἐρυθρὰς ταινίας, καὶ στρέφεται, ἵνα ἰδῇ τὰς ἄλλας τὰς κυρίας—ἀφοῦ περάσουσιν—τί φοροῦν μ' ἀθῶν ὄλας βλέμμα. Ἐκείνη, ἥτις ἐκπληκτος μανθάνεις ὅτ' ἠρέμα τρεῖς ἔφυγ' ἐκ τοῦ οἴκου της με τρεῖς καινὸν νυμφίον, αὐτὴ λοιπὸν τῆς γυναικὸς φορεῖ τὸ προσωπεῖον.

Ἐκεῖνος δὲ ὁ φλύαρος, ὁ ἀγνοῶν ἀκόμα πῶς δὲν πληρῶνει τοῦ πτωχοῦ τὰ δάνεια τὸ στόμα, ὁ τρέχων με τοὺς χωρικοὺς κατόπιν του, ὡς ὄνος, ἐρχόμενος ἀπὸ μακρὰν χωρίου ἐπιπόνως, ὁ τρέχων εἰς τῶν ὑπουργῶν τοὺς οἴκους τρεῖς τῆς ὥρας, ὁ ἔρωπῶν, κύπτων, ἔλσος ζητῶν ἀπὸ τῆς χώρας καὶ νὰ τὴν φάγῃ ἑτοιμος, ἀφοῦ τὸν ἐλεήσῃ, ὁ ἀγνωστος, ὁ προσπαθὼν καθεὶς νὰ τὸν γνωρίσῃ, καθεὶς, καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ τὸν γνωρίσῃ, πτύων, Ἐπιτοφίφίου βουλευτοῦ φορεῖ τὸ προσωπεῖον.

Εἶναι καὶ ἄλλοι φέροντες ἀκόμη προσωπεῖα· καὶ ποῖαι ἰδιότητες καὶ πόση ποικιλία! Ἡ ἀποκρέω ἔληξεν ἡ ἀποκρέω ζήτω! Ἡ κοινωνία ἂν χωρὶς τοῦ προσωπεῖου ἦτο, τί ὄψεις θὰ ἐβλέπαμεν ἀκόμη χειροτέρας! Ἐκεῖνος ὁ φιλόανθρωπος θὰ ἦτο ἴσως τέρας, ὁ εὐγενὴς ἀνάγωγος, ὁ τίμιος ἀλήτης, ὁ εὐεργέτης ἢ ληστής, ἢ ψεύστης, παροδότης, κ' ὁ πλούσιος θὰ ἔμεναν εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον. Ζήτω, τρεῖς ζήτω, Ἐλληνας, τὸ σῶζον προσωπεῖον!

ΦΛΟΞ

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Κυρίου Κεράμπελα, ἀπέναντι τοῦ Ὁρολογίου τῆς ἀγορᾶς, πωλοῦνται γλῶσσαι βωδιναὶ μεγαλῆτερας καὶ ἀπὸ ἐκείνην τοῦ δικηγόρου κ. Στεφανίδη,

Ὁ ὑπεύθυνος ΚΩΝΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.